

Szókimondó - A cenzúra dilemmái 2.

2013 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Előző cikkemben említettem, hogy 1943-ban jelent meg a zsidó Hermann Imre Az ember és az ösztönei című, lényegében antirasszista lélektani műve. Mikor?

Miközben szörnyeségek közepette az európai zsidókat kegyetlenül gázkamrákba hurcolták, francia, belga, holland

és egyéb nációk hatásainak közreműködésével. Hely és nyelvismeret nélkül ugyanis lehetetlen lett volna a zsidóság összegyűjtése és tömeges kiirtása. Miközben füstölögtek Nyugaton a megsemmisítő kemencék, a mai póceagyúk által lefaszított Horthy Magyarországon megjelenik egy zsidó antirasszista munkája.

Nincs itt valami ellentmondás? Hát a trutymó-agyú, magyargyűlölő hadovoncok azt hiszik, hogy náci diktatúrában megjelenhetett egy zsidó antirasszista munkája? A náci embertelenek, aljasok voltak, de hülyék azért annyira nem, mint a mai gerűlködők, helleroncok, hillerencek, okoskodó ákoskodók, pukizó elméjű karsaiak, szellemi trotli ungvári rudolfok, történelmet herélő bölléremeritusok. Vagyis ha Horthy valóban fasiszta diktátor, Hermann és könyve legföljebb füst alakjában égbe száll, de semmiképp sem jelenik meg.

Súlyosbítja a kommunista cenzúra megítélését, hogy ezt a Hermann-művet utána 1984-ig nem engedték megjelentetni. Akkor melyik rendszer is volt a fasiszta diktatúra? De ahhoz, hogy ismét napvilágot lásson a világhírű mű, két föltétel kellett. Az egyik kétségtelenül az én mérhetetlenül öntelt személyem.

1949 előtt még a régi rendszer? Pázmány Péter Tudományegyetemre jártam, kollégiumában laktam fizikusokkal, orvosokkal, jogászokkal és egy pszichiátriai szakvizsgára készülő lélektanással. Mohón zabáltuk egymás tudományát. Így került a kezembe Freud, Jung, Adler, Völgyesi, Szondi Lipót és Hermann Imre könyve is. Ezeket a tudósokat mind kicenzúrázták a kommunizmusban. A mű megjelenésének másik föltétele a Magvet igazgatója, Kardos György volt. Eredetileg vad bolsevik, katonapolitikai parancsnokhelyettes, ám barátait, Pálffy, Szalait fölakasztották Rákosiék, őt magát pedig félholtra kínozták. Azt gyanítom, hogy kiábrándulhatott elvtársaiból, s az efféle renitens művek kiadásával tört borsot az orruk alá, álcázva bosszulta meg sérelmeit. Mindezek tetejébe még lelki furdalása is lehetett velem szemben, mert az „katona-politikai” szervezete fogta le horthysta katonatiszt nagybátyámat, annak ellenére, hogy antifasiszta ellenálló volt. Vallatásakor karját törték. Személyesen csukatta le unokanévem végényét koholt vádak alapján, sőt az elvtársai pofozgatták a náci által is meghurcolt apámat. Emlékezzetek! A mai posztkommunisták, Mesterházyak, Gyurcsányok, Bajnaiak elzményei ezek.

Ismét megemlítem Várkonyi Nándor 1944-ben, a náci megszállás évében megjelent művét, a Magyar Dunántúlt, amely nyíltan a náci területaspirációk ellen íródott.

Meg tudja magyarázni valaki, miért kellett 1972-ig várni arra, hogy ez a könyv újra napvilágot lásson? Hiszen nem náci, hanem kommunista uralom volt Magyarországon.

Megint én kellettem hozzá, ti hülye, libbentyű, pöffeteg gombák, meg persze a kiábrándult, elvtársait titokban gyűlölő (ex)kommunista katpolos. A „szocialista” korszak cenzúráját karakterizálta, hogy antináci műveket is betiltottak. Karinthy Frigyes például 1948 és 1954 között Rákosi utasítására, noha antináci volt, igaz „bűzlött” az

antikommunizmustól is. De nem ez volt vele a legfőbb baj! Az kergette örületbe a kommunista cenzorokat, hogy föltártam napilapokban rejtezked? gyönyör? vallomásait, amelyekben azt fogalmazta meg a legjobb magyarokhoz hasonlóan, hogy rettenetesen fáj neki Trianon!

(Folytatom)

Szalay Károly - demokrata.hu

Ajánló